

« Η διαρκής κατανύξις συνοδεύεται από διαρκή θεωρία .

Θεωρία είναι ή μελέτη κ' ή πνευματική οίκειωσις τής καινής Διαθήκης . Η διακοπή τής κατανύξεως συνεπάγεται διακοπή τής κοινωνίας με τήν καινή Διαθήκη κ' έναρξη τής κοινωνίας με τήν Παλαιά . Τότε, αντί να επικρατεί εις τήν ψυχή ή ταπεινώσις, πού δέν αντιβλέπεται στό κακό, επικρατεί ή δικαιοσύνη πού ανταποδίδει « όφθαλμόν αντί όφθαλμού » . Γι' αυτό ό δόσιος Σίβως αναβτενάζοντας έλεγε : « Τήν καινή Διαθήκη διαβάτω κ' εις τήν Παλαιά Διαθήκη επιστρέφω » .

« Εύχομαι να υψωθώ και να φρυκτωρρίτε τον λόγον της Ορθοδοξίας » (Ερ. Θεοδώρητος + 2007)

« Όποιος θέλει να παραμένει εις κατανύξη κ' θεωρία πρέπει να οικειωθεί τήν ταπεινώσις με τήν αυτομεψία κ' τήν συναισθησις τής αμαρτωλότητος τού ενώπιον Θεού κ' ανθρώπων, απορρίπτοντας ολοκληρωτικά τήν αυτοδικαίωσις κ' τήν κατακρίσι των άλλων .

Η πρώτη πνευματική θεωρία είναι ή επίγνωσις των αμαρτιών, πού έως τότε ήταν βλεπαθμένες από τήν λήθη κ' τήν άγνοια . Από τή θεωρία τής δικής τού πτώσεως οδηγείται στη θεωρία τής πτώσεως όχου τού ανθρώπινού χείους . Μνημονεύει τον θάνατο κ' τήν ώρα τής κρισεως . Αντιλαμβάνεται πόσο άναγκαίος είναι ό λυτρωτής, ό θεάνθρωπος ! Πράττοντας τις θείες εντολές, βλέπει τή θεραπευτική τής δραχης εις

τα παιδιά τού . « Ό νους δέν μπορεί να φθάσει εις τήν απείθειά μόνο με τήν άσκησι των αρετων , έχει άνάγκη κ' τισ πνευματικές θεωρίες » .

(Αγ. Ιγνατ. Μπραν. Τριανινοφ)
— Λόγος εις τα πνεύματα . —

